ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΤΟ ΒΑΡΥ ΝΟΣΗΜΑ

Ποῖον νόσημα; Ὄχι τὸ νόσημα τῆς λέπρας, ἀπὸ τὸ ὁποῖον χρόνια τώρα βασανίζονται οἱ δέκα λεπροὶ τοῦ χθεσινοῦ Εὐαγγελίου. Βαρύ, βαρύτατον, ἐλεεινόν, ἀσυγχώρητον τὸ νόσημα τῆς ἀχαριστίας των. Διότι ἀπὸ αὐτὸ κυρίως πάσχουν. Εἴδατε τί ἔγινε; Ὁ Κύριος Ἰησοῦς τοὺς ἐθεράπευσε. Λεπροὶ ἦσαν καὶ τοὺς ἐθεράπευσε. Δηλαδὴ εἶχαν τὴν χειρότερη ἀρρώστια τῆς ἐποχῆς των, ἀφοῦ καὶ τὸ σῶμα τὸ διέλυε μὲ πόνους φρικτοὺς, καὶ μεταδοτικὸν ἦτο τὸ νόσημα καὶ θεραπείαν δὲν ἔπαιρνε. Ἰσοῦς θὰ ἔμεναν λεπροὶ καὶ ἀπομονωμένοι εἰς τοὺς ἀγροὺς διὰ τὸν φόβον τῆς μεταδόσεως θὰ ἀπέθαιναν παραμορφωμένοι καὶ σάπιοι ἀπὸ τὶς πληγές καὶ τοὺς πόνους τῆς ἀρρώστιας τῶν. Καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς θεραπεύει σὲ μιὰ στιγμή. Οὔτε ἰατροὶ οὔτε φάρμακα. Ἕνας λόγος καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. Ἀντιποσκρινόμενος εἰς τὴν γοερὰν κραυγὴν των. Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς», τοὺς εἶπεν ὁ Χριστός: «Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν». Αὐτοστιγμεὶ ἐθεραπεύθησαν. Καὶ ἐξαιρέσει τοῦ ἑνός, τοῦ Σαμαρείτου, ποὺ ἐγύρισε πίσω καὶ πεσμένος εἰς τὴν γῆν εὐχαριστοῦσε τὸν Χριστόν, οἱ ἐννέα Ἰουδαῖοι δὲν ἐγύρισαν νὰ ποῦν ἕνα «εὐχαριστῶ», ἕνα ξηρὸ εὐχαριστῶ. Φάνηκαν ἀγνώμονες, ἀχάριστοι, ἐγωπαθεῖς. Τόσον ποὺ καὶ ὁ Κύριος διεμαρτυρήθη καὶ εἶπεν «οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ;». Αὐτὸ ἦταν τὸ νόσημά των, ἡ βορειά των ἀρρώστια, ἡ λέπρα τῆς ψυχῆς των, ἡ μεγάλη ἀχαριστία των. Βαρύ, ἔνοχον, ἀδικοκαταλόγητον, ἀσυγχώρητον νόσημα. Διότι:

1. Εἶναι νόσημα τῆς ψυχῆς.

Νόσημα τῆς ψυχῆς θὰ ἦταν νόσημα τῆς θελήσεως. Ὅταν εἶμαι λεπρός, φυματικός, τυφλός, στομαχικός, δηλαδὴ ἄρρωστος σωματικῶς, εἶμαι χωρὶς νὰ τὸ θέλω. Ἴσως δὲν ἐπρόσεξα καὶ ἀρρώστησα, ἴσως ἐξετέθην καὶ τὴν ἔπαθα. Καὶ εὐθύνομαι βέβαια διὰ τὴν ἀπροσεξίαν μου, βαρύνομαι διὰ τὴν ἀμέλειάν μου. Ἀλλ' ἡ εὐθύνημου τότε εἶναι μικρά, συγγνωστή, περιωρισμένη. Ἡ εὐθύνη καὶ ἡ ἐνοχή μου εἶναι μεγίστη καὶ βαρεῖα, ὅταν ἁμαρτάνω, ὅταν ἐκδηλώνω ἀχαριστίαν πρὸς τὸν εὐεργέτην εἴτε ὁ Θεὸς εἴτε ἄνθρωπος εἶναι ὁ εὐεργέτης μου. Διότι τότε θέλω καὶ ἁμαρτάνω. Θέλω καὶ δείχνω ἀχαριστίαν. Θέλω καὶ διαστρέφω τὰ πράγματα, παρερμηνεύω τὰ γεγονότα, στραγγαλίζω τὰ αἰσθήματά μου, διὰ νὰ φανῶ ἀγνώμων πρὸς τὸν εὐεργέτην. Ὅλα τὰ περιστατικὰ γύρω μου, ἄνθρωποι καὶ πράγματα, φωνάζουν, ἡ συνείδησίς μου μέσα μου βροντοφωνεῖ. Δεῖξε εὐγνωμοσύνην. Εἶναι εὐεργέτης σου. Σὲ ἔσωσε ἀπὸ μέγα κακό, σὲ ἐπροστάτευσε στὴ δυστυχία σου, σὲ ἐβοήθησε νὰ μορφωθῆς, νὰ σταδιοδρομήσης, νὰ ἀναδειχθῆς. Ὑποχρέωσιν δὲν εἶχε. Ἄγνωστός του ἤσουν καὶ σὲ ἀνέλαβε. Πτωχὸς αὐτός, ἐστερήθη πρὸς χάριν σου. Ἐθυσίασε πολλὰ διὰ σέ. Λοιπὸν ἀναγνώρισέ το. Ὁμολόγησέ το. Φρόντιζε νὰ ζῇς τὴν εὐεργεσίαν νὰ ζῇς καὶ νὰ μὴ λησμονῇς. νὰ ζῇ καὶ νὰ εὐγνωμονῇς, ἀπὸ τὰ βάθη της ψυχῆς σου νὰ εὐχαριστῇς.

Αὐτὸ εἶναι τὸ καθῆκον, τὸ ἱερὸν χρέος τοῦ εὐεργετουμένου, νὰ εὐγνωμονῇ τὸν Θεὸν πρῶτον, τὸν μεγαυεργέτην. Καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἔπειτα. Καὶ ὁ ἀχάριστος τί κάμνει; Ἀρνεῖται τὸ καθῆκον, ποδοπατεῖ τὸ χρέος, στρογγυλεῖ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ δείχνει τὴν γαλίζει τὴν συνείδησίν του, περιφρονεῖ ἀχαριστίαν του. Λοιπὸν θέλει καὶ ἀγνωμονεῖ, θέλει καὶ ἁμαρτάνει. Ἀρρωσταίνει τὴν ψυχήν του μὲ βαρύτατον νόσημα.

2. Καὶ νόσημα ἀηδές.

Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές; Ἡ ἀχαριστία καθὸ λέπρα τῆς ψυχῆς προκαλεῖ ἀγανάκτησιν καὶ ἀηδίαν. Ἴδοὺ, ὁ Κύριος. Κοθὸ τέλειος καὶ ἅγιος βλέπει ἀμέσως τὴν κακίαν καὶ ἀποδοκιμάζει τὴν ἀχαριστίαν. Διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην τῶν ἐννέα. Τὸ κάμνουν καὶ οἱ ἄνθρωποι, καίτοι δὲν ἔχουν λεπτὰ καὶ εὐαίσθητα ὅπως ὁ Κύριος τὰ αἰσθήματα. Καταδικάζουν καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐπιδεικτικώτατα ἀποστρέφονται τοὺς ἀχαρίστους ἀνθρώπους. Καὶ ἄδικον δὲν ἔχουν. Διότι ἐδῶ δὲν ζητεῖται τὸ ἀδύνατον, ἀλλὰ τὸ δυνατόν. Δὲν ζητεῖται ἀνταπόδοσις εὐεργεσίας ποὺ εἶναι ἴσως ἀδύνατον τί νὰ ἀνταποδώσῃς ὅταν δὲν ἔχῃς; Ζητεῖται ἀναγνώρισις τῆς εὐεργεσίας, τὸ ἐγκάρδιον «εὐχαριστῶ» πρὸς τὸν Θεὸν— εὐεργέτην. Καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ μᾶς εὐεργετοῦν. Τί θὰ μᾶς κοστίσῃ τοῦτο; Δὲν εἶναι εὔκολον; Δὲν εἶναι δυνατόν; Δὲν εἶναι στοιχειῶδες, μικρὸν καὶ ἀσήμαντον, ἀλλὰ καθῆκον ἱερόν; Καὶ αὐτὸ ὁ ἀχάριστος τὸ ἀποφεύγει. Καὶ μόνον αὐτό; Ἡ ἀχαριστία δὲν μένει μόνη της. Σύρει μαζῆ της ἐπιτελείον κακῶν. Γίνεται καὶ ἀσέβεια, καὶ ἀναισχυντία, καὶ βλασφημία καὶ ποικιλη κακολογία. Εὐεργετεῖ ὁ Θεὸς Καὶ ποῖοι τὸν βλασφημοῦν; Οἱ εὐεργετούμενοι ἄνθρωποι. Συκοφαντοῦνται συνήθως οἱ ἀγαθοί, οἱ πονετικοί, οἱ εὐεργετικοὶ ἄνθρωποι. Ἀκούσατε εἰς βάρος των τοῦ κόσμου τὰ ψεύδη καὶ τὰς συκοφαντίας. Βλέπουν νὰ πιέζωνται, νὰ διώκωνται, νὰ ἀδικοῦνται. Ἀπὸ ποιους; Ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ εὐηργέτησαν ὅσον ἠμποροῦσαν, ποὺ τοὺς ἔζησαν, ποὺ τοὺς ἐμόρφωσαν, ποὺ τοὺς ἀνέβασαν. Αὐτοὶ γίνονται οἱ χειρότεροι διῶκται των, οἱ ἀναιδέστεροι κατήγοροί των. Τὴν ἀχαριστίαν των τὴν ἀκολουθεῖ ἡ ἀναισχυντία. Καὶ πῶς νὰ μὴ προκαλῇ ἀηδίαν καὶ ἀποστροφὴν ἡ ἀχαριστία;

3. Νόσημα ὀλέθριον.

Καὶ φυσικά. Ποῦ θὰ ὁδηγήσῃ ἕνα τέτοιο κακόν; Εἰς τὸν ὄλεθρον. Ἡ λέπρα ὁδηγεῖ εἰς τὸν θάνατον. Ἡ ἀχαριστία εἰς παντελῆ ὄλεθρον ζωῆς καὶ ψυχῆς. Διατί; Διότι ἡ ἀχαριστία ἀποδεικνύει τὸν ἄνθρωπον ἀνάξιον τῆς εὐεργεσίας. Πῶς νὰ συνεχίσετε τὰς εὐεργεσίας, ὅταν ἀντιμετωπίζετε τόσες ἀναισχυντίας; Θὰ δίδετε, διὰ νὰ γίνεται τὸ κακόν; Θὰ χορηγῆτε, διὰ νὰ διαφθείρεται ὁ ἀσεβής, καὶ νὰ ἀκούωνται ἀπὸ τὸ στόμα του βλασφημίαι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ὕβρεις πρὸς τοὺς ἀνθρώπους; Ὁ ἀχάριστος εἶναι ἀνάξιος νὰ εὐεργετῆται. Τὸ ἔδειξε καὶ ὁ Σωτήρ. Εἰς τὸν Σαμαρείτην. τὸν ἕνα, εἶπε τὸ «ἡ πίστις σου σέσωκέ σε», τοῦ ἐχάρισε δηλαδὴ καὶ τὸ ἀνώτερον, τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. Διατί; Διότι οὐτὸς ἐφάνη εὐγνώμων. Ἐφάνη εἰς τὸ μικρὸν εὐγνώμων καὶ πιστός, τὴν θεραπείαν ἀπὸ τὴν λέπραν. Λαμβάνει τώρα καὶ τὸ μέγα τὴν εὐλογίαν, τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ καὶ πρὸς τὴν ψυχήν του σωτηρίαν. Οἱ ἐννέα δὲν ἔλαβον. Ἔδειξαν πὼς ἦσαν ἀνάξιοι διὰ τὰ μικρά, ἀνάξιοι καὶ διὰ τὰ μεγάλα. Λοιπόν; Μέγα, μέγιστον, φοβερόν, ἀποτρόπαιον κακὸν ἡ ἀχαριστία νόσημα βαρύ, λέπρα ψυχῆς θανατηφόρος, ὀλεθρία. Μήπως πάσχομεν ἀπὸ τὴν νόσον αὐτήν; Ἂς ἐξετάσωμεν τὸν ἑαυτόν μας. Καὶ ἂς τὸν σώσωμεν μὲ θερμὴν καὶ ἰσόβιον εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς εὐεργέτας μας, τὸν Θεὸν πρωτίστως, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκολούθως.

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ὡραιοτέρα συλλογὴ τοῦ κόσμου

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΡΕΤΑΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἰανουάριος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 25 τελευταίων ἐτῶν τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχεῖον Ταινιῶν τῆς Βρεταννίας, ποὺ ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ Βρεταννικοῦ Κινηματογραφικοῦ Ἰνστιτούτου, ἔχει συγκεντρώσει μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας συλλογὰς ταινιῶν τοῦ κόσμου. Ὁ ἔφορος τοῦ Ἀρχείου κ. Λίντγκρεν ὁμιλῶν τελευταίως πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς συλλογῆς αὐτῆς ὡς ἀρχείου ἱστορικῶν γεγονότων καὶ τοῦ κινηματογράφου ὡς τέχνης. Ἡ Ἱστορία τοῦ κινηματογράφου ἦτο ἤδη «σαράντα ἐτῶν» ὅτε συνεστήθη τὸ Ἀρχεῖον τὸ 1935, εἶπεν ὁ κ. Λίντγκρεν καὶ δυστυχῶς αἱ περισσότεραι ταινίαι τῆς πρώτης περιόδου εἶχον χαθῆ. Τὸ Ἀρχεῖον ὅμως ἔχει εἰς τὴν κατοχήν του μερικὰς πολὺ ἐνδιαφερούσας παλαιὰς ταινίας, ὅπως ὅλα τὰ ἀρνητικὰ τοῦ φίλμ τῆς Ἐξερευνητικῆς Ἀποστολῆς τοῦ Σκὼτ εἰς τὴν Ἀνταρκτικὴν τὸ 1912 τοῦ κινηματογραφιστοῦ Χέρμπερτ Πόντιγκ. Ἔχει ἐπίσης ἕνα φίλμ, ποὺ ἔχει γυρισθῆ τὸ 1906 εἰς ἕνα ἐργοστάσιον μπισκότων. Τοῦτο εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον ὄχι μόνον διὰ τὰς βιομηχανικὰς μεθόδους ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ροῦχα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Πολλαὶ κλασσικαὶ ταινίαι ὑπάρχουν ἐπίσης εἰς τὴν μεγάλην συλλογὴν τοῦ Ἀρχείου, ἀντιπροσωπευτικαὶ πολλῶν χωρῶν, διότι μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς διεθνοῦς κινήσεως ἀρχείων ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἔχουν ἱδρυθῆ σαράντα περίπου Ἀρχεῖα εἰς τὴν Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν, εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, τὴν Ἰνδίαν καὶ τὴν Βόρειον Ἀφρικήν.

Τὰ ἐν λόγῳ ἀρχεῖα πραγματοποιοῦν μεταξύ των ἀνταλλαγὰς ἀντιτύπων ταινιῶν. Ἡ Βρετανία π. χ. ἔχει κόπιες κλασσικῶν ταινιῶν ὅπως «Ἕνα Ἔθνος Γεννᾶται» τοῦ Γκρίφφιθ, παλαιὰς Γερμανικὰς ταινίας ὡς καὶ Ρωσσικὰς ὅπως τὸ «Θωρηκτὸν Ποτέμκιν» κ. ἄ. Τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχεῖον ἔχει περίπου 17.000 ταινίας, κοινὰς καὶ μεγάλας θεαματικάς, αἱ ὁποῖαι φυλάσσονται εἰς ἐνισχυμένα ὑπόγειατοῦ Ἔὐλαμπερυ, 40 περίπου μίλια ἀπὸ τὸ Λονδῖνον. Μέχρι τοῦ 1950 εἶπεν ὁ κ. Λίντγκρεν ὅλαι αἱ κινηματογραφικαὶ ταινίαι κατεσκευάζοντο ἀπὸ ἀζωτοῦχον ὕλην ἐξαρετικῶς εὐφλεκτον καὶ κατεστρέφοντο μᾶλλον γρήγορα.

Ἐφυλάσσοντο μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν καὶ παρηκολουθοῦντο ὥστε μόλις ἐνεφανίζοντο τὰ πρῶτα σημεῖα καταστροφῆς ἐκοπιάροντο ἀμέσως εἰς ταινίας ἐχούσας ὡς βάσιν τὸ τριασετάτ, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοῦ 1950 καὶ εἶναι σχετικῶς ἄφλεκτοι. Εἰ κοσιπέντε ἔτη εἶναι πολὺ μικρὸν διάστημα εἰς τὴν ἱστορίαν μιᾶς ἐργασίας ἡ ὁποία θὰ διαρκέσῃ, ὡς ἐλπίζεται, ἐπὶ ἑκατοντάδας ἔτη, εἶπεν ὁ κ. Λίντγκρεν, καὶ ἡ ἀξία τῆς συλλογῆς θὰ αὐξηθῆ πολὺ εἰς τὸ μέλλον ὅταν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ζῶντας δὲν θὰ ἐνθυμῆται τὰ γεγονότα, τὰ πρόσωπα καὶ τὰ ἔργα τέχνης, ποὺ προβάλλουν εἰς τὰς ταινίας.

Σαράντα Χρόνια ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεώς του

ΗΛΘΕΝ Η ΩΡΑ ΩΠΩΣ ΤΙΜΗΘΗ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ

Τοῦ κ. Θεοδ. Ἀνδρουτσοπούλου

Κε Διευθυντά,

Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸν ἀγαπητόν μου «Ἐθνικὸν Κήρυκα» ἐπιστολῆς συμπολίτου, παραπονουμένου διότι δὲν ὡνομάσθη μιὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὸν Ἑλ. Βενιζέλον, διερωτῶμαι: Δὲν ὑπάρχει ἕνας Πατρινὸς νὰ λάβῃ πρωτοβουλίαν ὅπως ἀποκατασταθῇ ἠμνήμη, ἑνὸς μεγάλου Πατρινοῦ, δολοφονηθέντος κατὰ τὸν τρόπον ποὺ ὅλοι γνωρίζομεν;

Δέν εἶναι παράλειψις διὰ τοὺς Πατρινοὺς, ἔπειτα ἀπὸ 40 χρόνια. ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως, Τοῦ ἀειμνήστου Γούναρη, νὰ μὴ τοῦ ἔχουν στήσει αἱ Πάτραι ἔστω εἰς μίαν γωνίαν τὴν προτομὴν τῆς ἀγίας μορφῆς του; Ποῖος ἄλλος Ἕλληνεῖχε τὰ τεράστια ψυχικὰ χαρίσματα ἐκείνου κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα; Σοφός, Ρήτωρ τίμιος, ἀνεξίκακος ἅγιος τὴν ψυχὴν: Τεραστία ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ προσωπικότης παγκοσμίου ὀλκῆς καὶ κύρους.

"Οταν τοῦ ἐπρότειναν, κατὰ τὸ 1922 διὰ τοῦ ἀειμνήστου Δημάρχου τῶν Πατρῶν Λαλάκη Ρούφου, νὰ τὸν φυγαδεύσουν, οἱ θαυμασταί του διότι ἔβλεπον ὅτι οἱ ἀντίπαλοί του, θὰ τὸν ἐτουφέκιζαν τοὺς εἶπε εἰς ἀπάντησιν ὁ Μέγας αὐτὸς Πατρινός: «Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες δὲν λιποτακτοῦν. Θὰ καθήσω νὰ δώσω λόγον τῶν ἔργων μου διότι ἔχω τὴν συνείδησίν μου ἡσυχον ὅτι ἔπραξα τὸ καθῆκον μου εἰς τὸ ἀκέραιον. Πρέπει δὲ νὰ μάθῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τοὺς ὑπευθύνους τῆς διαλύσεως τῆς Στρατιᾶς».

Τί ἔγινε ὅμως; Ἐνῶ οἱ κοινοὶ κακοῦργοι, μετὰ τὴν καταδίκην των παραμένουν ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον ἐν τῇ ζωῇ, μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς τοὺς ὑπέρχους αὐτοὺς Πατριώτας, τὸ βράδυ ἐτελείωσε ἡ δίκη, τὸ ἄλλο πρωῒ ἀμέσως εἰς τὰς 6 τῆς 15 Νοεμβρίου 1922 τοὺς ἐξετέλεσαν ταχύτατα, εἰς τὰς 11 δὲ μόλις τὸ μεσημέρι ἔφτασεν ὁ Ἄγγλος Συνταγματάρχης ΤΑΜΠΛΟΤ μὲ παράκλησιν τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴν ἐκτελεσθοῦν οἱ ἀθῶοι. Ἀλλά... ἔπρεπε νὰ ἐκπληρωθῇ, τὸ σατανικὸν σχέδιον, τὸ ἀπὸ τοῦ 1914, τῆς ἐξοντώσεως ὅλων τῶν ἀντιπάλων γενικῶς καὶ οὕτω διεπράχθη τὸ μεγαλύτερον τερατούργημα, τοῦ 20οῦ αἰῶνος

Διαυτὸ ἐπαναλαμβάνω, εἶναι λυπηρὸν νὰ μὴ ἔχουν αἱ Πάτραι στήσῃ τὴν προτομὴν τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ ἀνδρός, ἵνα θαυμάζεται παρ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἀνεξαιρέτως διότι, δὲν θὰ ὑπάρχῃ Ἕλλην, ποὺ νὰ ἐπικράθῃ ποτὲ ἀπὸ τὸν Μεγάλον αὐτὸν Ἕλληνα Πατρινόν. Ἀπευθύνομαι πρὸς τὸν τόπον καὶ παρακαλῶ ὅπως ἀναλάβουν πρωτοβουλίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. καὶ γίνουν σημεωφόροι τῆς μεγάλης αὐτῆς ἰδέας τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Μνήμης, τοῦ Μεγάλου δολοφονηθέντος Πατρινοῦ Δημητρίου Γούναρη.

Ἀρκετὰ παρημελήθη ἡ ἱερὰ αὐτὴ ὑπόθεσις καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τῶν Πατρῶν, καὶ ἀπὸ τοὺς θαυμαστάς του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ἀνεψιούς του Βασίλειον Σαγιᾶν δράσαντα εἰς τὴν πολιτικήν, καὶ τὸν σημερινὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἀντάξιον ἐκείνου εἰς τιμιότητα Σοφίαν καὶ καλοκαγαθείαν τοῦ κ. Παναγιώτη Κανελλοπούλου.

ΘΕΟΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀγρότης

ΟΙ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ
ΚΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΚΟΥΡΑ
Μετέφερον τὸ ἰατρεῖον των
Μαιζῶνος —Παντανάσσης 29
(παρὰ τῇ Δημαρχίᾳ) τηλ. 36—89

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑΡΙΩΝ

Τὸ πολιτικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Τάσση Δρούλια (Ρήγα Φερραίου 38, πλατεῖα Ὅλυας), ἀναλαμβάνει τὴν ἔκδοσιν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η «ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ»

Ἀπὸ 17ης Φεβρουαρίου πρόκειται νὰ κυκλοφορήσῃ εἰς Ἀθήνας ἑβδομαδιαία καλλιτεχνικὴ ἔκδοσις ὑπὸ τὸν τίτλον «Καλλιτεχνική» ὄργανον ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου καὶ ἐνημερώσεως τοῦ κοινοῦ εἰς τοὺς τομεῖς τοῦ θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου, μουσικῆς, χοροῦ, τηλεοράσεως, εἰκαστικῶν τεχνῶν κλπ.

Εἰς τὴν πληθώραν τῶν τελευταίων ἀθηναϊκῶν ἐκδόσεων ἡ «Καλλιτεχνική» διευθυνομένη ἀπὸ τὸν συνάδελφον κ. Γιῶργον Μαλλοῦχον, γνωστὸν ὡς καλλιτεχνικὸν συνεργάτην, μὲ ὑπερδεκαετῆ δραστηριότητα ἔρχεται νὰ καλύψῃ ἕνα μεγάλο πράγματι κενὸν καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τόσον τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου ὅσον καὶ τῶν φίλων τῆς τέχνης.

Η «ΣΚΑΠΑΝΗ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου τοῦ περιοδικοῦ «Σκαπάνη» Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: Βοήθεια σεισοῦς ὀπαναπτύκτους. Δυσκολία καὶ ποίησι. Ἀπὸ τὴ σύγχρονη ἀντιμιλιταριστικὴ φιλολογία. Οἱ ξένοι φοιτηταὶ στὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὴ Χιροσίμα στὸ Δημόκριτο. Οἱ ὁμάδες τῆς Α' ἐθνικῆς κατηγορίας στὴ νέα ποδοσφαιρικὴ περίοδο. Τὰ βιβλία, οἱ ἐκθέσεις, τἀφίλμς. Ἡ «Σκαπάνη» δίνει τὴν πνευματικὴ μάχη τῶν νέων ἀνθρώπων μὲ ἀδέσμευτη εἰλικρίνεια καὶ θετικὴ προσ-

Η «ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου τοῦ περιοδικοῦ «Συζήτησις». Περιλαμβάνει Ἐπίκαιρα ἄρθρα: Τοῦ κ. Π. Μελίτη: «Τί μᾶς ζητεῖ ἐφέτος ἡ Ἑλλάς». Τοῦ κ. Κ. Κωνσταντοπουλου: «Γιὰ ἕνα βιώσιμο συνεταιριστικὸ κίνημα». Τοῦ κ. Δ. Τζούμα: «Πρὸς ἕδες εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τεχνιτῶν Ἐπιστολαὶ ἐπὶ τρεχόντων ζητημάτων ὅπως: Ἡ προστασία τῶν ἀποφιλακιζομένων. Ἀνάγκη ὑποδειγμάτων διὰ τὴν Παιδείαν τῆς νέας ἑλληνικῆς γενεᾶς. Οἱ νέοι «ὀμφαλοσκόποι». Ἀποψεις διὰ τὸν τουρισμὸν σημειώματος κ. ἄ. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ περίπτερα. Τὸ φύλλον δρχ. 2.

ΤΟ «ΣΗΜΕΡΑ»

Εἰς τὸ κυκλοφορῆσαν 43ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΣΗΜΕΡΑ» δημοσιεύονται τὰ ἀνέκδοτα πεζὰ κείμενα καὶ τραγούδια τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου κ. Χρ. Εὐαγγελάτου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἡ ἀληθινὴ ἱστορία μιᾶς ἀντιμετωπίσεως τῆς πίστεως μὲ τὴν ἐπιστήμην εἰς τὸ Μιλάνον τῆς Ἰταλίας «ἡ ἐρασιτεχνικὴ ψυχιατρικὴ ἀπειλὴ γιὰ τὸ ἄτομο καὶ τὴν οἰκογένεια» κ.ἄ. Ἡ παιδεία στὸ Βυζάντιο τοῦ κ. Ν. Παρά, ἡ περίληψις τοῦ περιφήμου βιβλίου τοῦ Πανεπιστημίου, κ. Ἐμ. Κ. ου τοῦ φὸν Μπράουν διὰ τὸ ταξίδι τους ἀνθρώπους ποὺ θὰ φθάσουν τὴν σελήνη, Ἰαογραφικὰ ἀρχεῖα τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιάν, εἰδικαὶ σελίδες ἀφιερωμένες τὰ γράμματα τὰς τέχνας καὶ τὸν τελευταίας ἐπιτεύξεις τῆς ἐπιστήμης μνημονεύμενοι σελίδες τῶν ἀθλημάτων χαλοπούλου καὶ Θεοδώρου Σ. Λεονταρίτη, Διαμαντῆ, Χρ. Ἔφ. γελομάτη κλπ

«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Κόσμος τῆς Ἑλληνίδος». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα καίωμαν τοῦ κ. Γ. Μπαζιάνη «Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ ἀνθρώπινα κόσμημα στὴν ἐυζαντινὴ ἀρχιτεκτονικὴ» τοῦ κ. Ν. Μοσχοβᾶ, «Ἐλληνικὸ ἀνθρώπινες φιγοῦρες» τοῦ Τ. Παπίνι, «Τὰ νιάτα στὴν Ἀγγλία» τοῦ Ἀ. Τάνκ, κ. ἄ. Ἀνάβασες κριτικὴς τοῦ κινηματογράφου κλπ., συμπληρώνουν τὸ νέον τεῦχος.

«ΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου τῶν «Ἀκτίνων». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: «Τὸ αἴτημα τοῦ ἀρτίου» κ.ἄ. Ἀσπιώτη. «Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Κρήτης ἀπὸ τὸν Νικηφόρο Φωκᾶ» τοῦ Δίδος Ἐλ. Κούκου, «Ἔνας ἀστὴς τῆς μελαγχολίας» τοῦ κ. Ἀ. Φαρεντίου, «Ἡ πνευματικὴ καὶ ἀνωτέρα χνικὴ ζωὴ τοῦ μηνὸς» τοῦ κ. Ρ. Κολαΐδη. Ἀπόψεις, παιδαγωγικὲς λίδες, λογοτεχνικὴ ὕλη κλπ. πληρώνουν τὸ νέον τεῦχος.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
ΜΑΚΡΑΙΝΟΥ
ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥ
ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑ
ΣΤΟ
ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Γεροκωστοπούλου 27

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 52 - ΠΑΤΡΑΙ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΜΑΣ ΘΑ ΔΙΑΘΕΣΗ 1000 ΡΕΤΑΛΙΑ ΣΕ ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ ΑΝΔΡΙΚΑ, ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΛΑΝΑΡΑ & ΚΥΡΤΣΗ

ΤΕΤΡΑΚΛΩΝΑ Nº 33.000

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΡΕΤΑΛΙΟΥ 380 ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΟ ΚΟΥΣΤΟΥΜΙ

Ἐπίσης χιλιάδες ἄλλα Ρετάλια σὲ Ἀνδρικά, Γυναικεῖα καὶ Παιδικὰ ὑφάσματα σὲ τιμὲς καταπληκτικὰ χαμηλὲς

ΜΕΤΑ ΤΙΜΗΣ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 52

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ
ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ
- ΠΑΤΡΑΙ